

§ 1. REIAL DECRET LLEI 20/2012, DE 13 DE JULIOL, DE MESURES PER GARANTIR L'ESTABILITAT PRESSUPOSTÀRIA I DE FOMENT DE LA COMPETITIVITAT (FRAGMENT)

(BOE núm. 168, de 14-7-2012)

TÍTOL I. MESURES DE REORDENACIÓ I RACIONALITZACIÓ DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES.....7

<i>Article 1. Règim d'incompatibilitats de pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i percepcions similars.</i>	7
<i>Article 2. Paga extraordinària del mes de desembre de 2012 del personal del sector públic.</i>	7
<i>Article 3. Paga extraordinària i addicional o equivalent del mes de desembre de 2012 del personal del sector públic estatal.</i>	8
<i>Article 4. Paga extraordinària del mes de desembre de 2012 dels alts càrrecs.</i>	9
<i>Article 5. Cotització al règim general de Seguretat Social.</i>	9
<i>Article 9. Prestació econòmica en la situació d'incapacitat temporal del personal al servei de les administracions públiques, organismes i entitats dependents i òrgans constitucionals.</i>	11
<i>Article 10. Reducció de crèdits i permisos sindicals.</i>	12
<i>Article 12. Determinació de les unitats electorals en l'Administració General de l'Estat.</i>	12
<i>Article 13. Creació del Registre d'òrgans de representació del personal al servei de les administracions públiques.</i>	13
<i>Article 14. Unitats electorals, crèdits horaris i drets sindicals en relació amb el personal laboral que presta serveis a l'exterior al servei de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes autònoms.</i>	14
<i>Article 16. Suspensió de pactes, acords i convenis.</i>	14

REIAL decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat (FRAGMENT)

I

La recessió que va començar a experimentar l'economia espanyola l'any 2008 i la política econòmica que llavors se seguia per fer-hi front van portar a l'acumulació d'alguns desequilibris macroeconòmics insostenibles. En la mesura que aquests desequilibris siguin solucionats només parcialment, és inviable la recuperació d'un camí de creixement estable al nostre país. Això es va posar de manifest al llarg de 2011, quan, després de diversos trimestres de lleu recuperació, l'economia espanyola es va mostrar intensament vulnerable al deteriorament de la zona euro i es va tornar a submergir en un període recessiu.

Aquesta recaiguda recent de l'economia espanyola, fins i tot sense arribar a la gravetat del 2009, està tenint una gran virulència i conseqüències greus de destrucció d'ocupació. Durant els dos primers trimestres del present any l'activitat econòmica ha aprofundit el seu deteriorament i les perspectives per a la segona meitat de l'any no són millors si no s'adopten mesures urgents. Als desequilibris pendents de resoldre en l'economia espanyola, s'hi ha unit en aquesta ocasió una crisi de confiança dels mercats financers, a la qual no són aliens diferents problemes institucionals de la zona euro. La conseqüència més immediata d'aquesta inestabilitat en els mercats ha estat un fort enduriment de les condicions de finançament dels agents privats.

Fonamental en la superació d'aquesta situació és no només el disseny d'una estratègia de política econòmica que contingui els elements adequats en el present context, sinó també la seva articulació a mitjà termini d'una forma versemblant i capaç de concitar la credibilitat dels mercats financers. Aquests dos requisits impliquen que l'estratègia ha de comprendre una varietat de polítiques amb objectius clars en termes de dates de posada en marxa i conseqüències sobre el creixement xifrades dins d'un marc macroeconòmic coherent i plurianual.

Aquesta estratègia pivota principalment sobre dos eixos: la consolidació fiscal i l'impuls de noves reformes estructurals. Les mesures d'ajust fiscal són imprescindibles en aquest moment com a reforç de les ja incloses a l'última Actualització del programa d'estabilitat i creixement 2012-2015 per garantir que Espanya compleix rigorosament els seus compromisos fiscals dins del marc de dèficit excessiu establert per la Unió Europea. A més, són necessàries per recuperar la confiança i el crèdit de les administracions públiques.

Les noves reformes estructurals també són claus no només per garantir que el nostre país flexibilitza la seva estructura productiva i es prepara de manera òptima per a la següent fase expansiva del cicle, sinó per generar creixement addicional i compensar parcialment d'aquesta forma l'impacte restrictiu de la política fiscal a curt termini. A mitjà termini, els dos tipus de reformes combinen efectes en la mateixa direcció i són inequívocament positives per recuperar el creixement de l'economia, de la producció i de l'ocupació.

La modificació del camí fiscal previst per Espanya en el Programa d'estabilitat i creixement 2012-2015 ha vingut donada per la reunió de l'ECOFIN del 10 de juliol passat. En aquesta, els ministres d'Economia de la UE van decidir concedir a Espanya una pròrroga d'un any per corregir el seu dèficit excessiu i situar-lo per sota del 3% del PIB. Aquesta decisió, per tant, condueix a la modificació la Recomanació de dèficit excessiu emesa pel Consell Europeu de 30 de novembre de 2009, que fixava 2013 com a data límit de consecució d'un dèficit de les administracions públiques d'un 3% del PIB.

Encara que en el marc d'aquesta última Recomanació Espanya ha pres mesures encaminades al seu compliment, el context econòmic nacional i internacional ha elevat el grau de prociclicitat derivat de la reducció d'una part molt substancial del dèficit públic en un horitzó de temps relativament curt. Aquestes circumstàncies són les que han portat la CE a aconsellar flexibilitzar el camí d'eliminació d'aquest dèficit excessiu, especificant que els objectius de compliment passen a ser un 6,3% del PIB el 2012, un 4,5% el 2013 i un 2,8% el 2014.

Tot i així, l'esforç fiscal estructural a realitzar per Espanya és molt significatiu. Per això, la configuració d'aquest nou camí fiscal de cap manera es pot considerar una relaxació de la política fiscal, sinó una adaptació d'aquesta a una nova realitat de partida donada per un dèficit de partida molt més alt el 2011 (8,9% del PIB davant d'un 6% previst) i a un entorn econòmic més complex.

És dins d'aquestes coordenades on s'han de situar les diferents mesures d'índole fiscal que inclou aquest Reial decret llei. D'una banda, l'augment de la imposició indirecta sobre el consum reequilibra la composició de l'estructura tributària cap a una figura infradesenvolupada en comparació dels nostres socis de la UE i més neutral respecte del creixement a llarg termini, i més quan s'acompanya, com pretén el Govern, d'una reducció gradual de les cotitzacions a la Seguretat Social a partir del 2013.

REIAL decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat (FRAGMENT)

Pel costat de la despesa, aquest també ha estat el criteri principal al voltant del qual ha gravitat el disseny de les mesures. La incidència l'han suportat especialment les despeses més supèrflues o amb efectes més febles sobre els incentius dels agents econòmics. En aquesta línia s'han de situar les bonificacions a la contractació en les cotitzacions a la Seguretat Social (que han perdut rellevància en el context de les noves mesures introduïdes per l'última reforma del mercat de treball) o del model de prestacions per atur. Les desgravacions en l'IRPF per habitatge, després d'haver estat d'utilitat en un any d'especial debilitat de la demanda d'habitatges, també s'eliminen el 2013 en un horitzó de recuperació gradual de les variables fonamentals d'aquest tipus de despesa.

Des d'una perspectiva general, aquestes mesures donen compliment a bona part de les Recomanacions específiques formulades pel Consell Europeu a Espanya el mes de juny i com a colofó al semestre europeu: ampliació de les principals bases impositives, eliminació de desgravacions i exempcions i substitució parcial de la imposició sobre el treball per imposició indirecta. D'altra banda, totes aquestes mesures, juntament amb altres que es preveu adoptar a mitjà termini, s'incardinen dins del pressupost biennal que Espanya ha de presentar a la Comissió Europea durant l'estiu de 2012 i que constitueix una altra de les Recomanacions específiques realitzades a Espanya en matèria fiscal. Aquest pressupost representa, d'altra banda, un document estratègic de primer ordre on es posa de manifest la coherència temporal de les mesures amb el camí de la nova Recomanació de dèficit excessiu per a Espanya i el quadre macroeconòmic associat a les noves projeccions de creixement.

Les mesures estructurals que acompanyen aquest paquet fiscal no són de menys transcendència. Totes tenen per fi últim obrir nous mercats al sector privat i fomentar el desenvolupament de la innovació i de nous serveis en sectors crítics per al creixement de la productivitat i la reducció de costos empresarials. Finalment, encara que no menys important, els nous passos en el camp dels serveis professionals han de facilitar la permeabilitat dels diferents nínxols de mercat a nous competidors i al mateix temps han de garantir la qualitat d'aquests serveis, reduint els marges en segments tradicionalment menys exposats a la competència i tanmateix crucials per a la configuració de costos en l'exercici de l'activitat empresarial.

II

La conjuntura econòmica actual i la necessitat de reduir el dèficit públic sense menyscar la prestació dels serveis públics essencials fan necessari millorar l'eficiència de les administracions públiques en l'ús dels recursos públics, amb el fi de contribuir a la consecució de l'inexcusable objectiu d'estabilitat pressupostària, derivat del marc constitucional i de la Unió Europea.

El Govern ja ha adoptat mesures de contenció de despeses de personal. Així, el Reial decret llei 20/2011, de 30 de desembre, de mesures urgents en matèria pressupostària, tributària i financera per a la correcció del dèficit públic, estableix que l'any 2012 les retribucions del personal al servei del sector públic no poden experimentar cap increment respecte a les vigents a 31 de desembre de 2011. Igualment, durant l'exercici 2012 no es poden realitzar aportacions a plans de pensions d'ocupació o contractes d'assegurança col·lectius que incloguin la cobertura de la contingència de jubilació. D'altra banda, al llarg de l'exercici 2012 no es procedeix a la incorporació de personal nou, llevat de la que pugui derivar de l'execució de processos selectius corresponents a ofertes d'ocupació pública d'exercicis anteriors, limitació que també afecta les places incurses en els processos de consolidació d'ocupació que preveu la disposició transitòria quarta de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, si bé la congelació de l'oferta d'ocupació pública no és aplicable a determinats sectors i administracions en els quals la taxa de reposició es fixa en el 10 per cent. A més, fixa la jornada de treball del sector públic estatal en trenta-set hores i mitja setmanals de treball efectiu de mitjana en còmput anual. La Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012, incideix en aquestes mateixes mesures.

En l'actualitat, el procés de consolidació fiscal i de sostenibilitat dels comptes públics exigeix de les administracions públiques continuar adaptant una sèrie de mesures extraordinàries i l'adopció de les quals ha de ser urgent, dirigides a racionalitzar i reduir la despesa de personal de les administracions públiques i a incrementar l'eficiència de la seva gestió.

El Programa nacional de Reformes 2012 és el marc en el qual s'ha d'incloure aquest procés de modernització i racionalització de les administracions públiques, com a complement als ajustos exclusivament fiscals i la reducció d'estructures administratives. S'han d'adoptar mesures que estalviïn despeses de personal i incrementin la qualitat i productivitat de l'ocupació pública.

Per això, s'adopten diverses mesures que avancen en l'optimització de recursos, la millora de la gestió i de la transparència de l'Administració i l'increment de la productivitat dels empleats públics.

Es tracta, per tant, d'emprendre una sèrie de reformes la necessitat de les quals és extraordinària, tenint en compte la mateixa naturalesa d'aquesta crisi i efectes sobre l'economia, el mercat de treball i les finances

REIAL decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat (FRAGMENT)

espanyoles, i urgent per la celeritat amb què s'han d'emprendre les reformes estructurals en el nostre sistema d'ocupació pública que contribueixi a reforçar tant la garantia de compliment dels compromisos adquirits per Espanya en matèria de despesa pública i dèficit com la millora de l'eficiència, productivitat i competitivitat de la nostra economia.

Es tracta de mesures que s'han d'adoptar de manera conjunta per oferir un canvi estructural i coherent que permeti, vist en la seva totalitat, la satisfacció dels esmentats objectius d'austeritat i eficiència en les administracions públiques.

Moltes d'aquestes mesures apareixen recollides en els Plans economicofinancers de reequilibri 2012-2014 de les comunitats autònomes aprovats en el si del Consell de Política Fiscal i Financera.

El present Reial decret llei adopta una sèrie de mesures que persegueixen la consecució dels efectes indicats.

D'altra banda, part d'aquestes mesures tenen caràcter temporal o està previst aplicar-les només quan concorrin circumstàncies excepcionals, i la seva vigència queda supeditada a la subsistència de la difícil conjuntura econòmica actual que afecta la sostenibilitat dels comptes públics o al fet que raons d'interès públic facin necessari aplicar-les en el futur.

En primer lloc, es regula amb caràcter bàsic la incompatibilitat de pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i percepcions similars que perceben determinats exalts càrrecs de caràcter bàsic, amb el fi que es percebi aquesta prestació només en el supòsit que l'exalt càrrec no realitzi cap altra activitat remunerada pública o privada.

La mesura s'aplica als alts càrrecs de totes les administracions públiques, inclosos els que presten els seus serveis al sector públic, entenent també per tal l'activitat desenvolupada pels membres electius de les Corts Generals, assemblees legislatives autonòmiques i de les corporacions locals, òrgans constitucionals, inclosos el poder judicial i el Ministeri Fiscal.

Se suprimeix durant l'any 2012 la paga extraordinària del mes de desembre i la paga addicional de complement específic o pagues addicionals equivalents del mes de desembre. Les quantitats derivades d'aquesta supressió es poden destinar en exercicis futurs a realitzar aportacions a plans de pensions o contractes d'assegurança col·lectiva que incloguin la contingència de jubilació, sempre que es prevegi el compliment dels objectius d'estabilitat pressupostària que estableix la Llei orgànica 2/2012, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i en els termes i amb l'abast que determinin les lleis de pressupostos corresponents.

També es possibilita, en aquest cas amb caràcter excepcional, la suspensió o modificació dels convenis col·lectius i acords que afectin el personal laboral, només quan hi hagi una causa greu d'interès públic derivada d'una alteració substancial de les circumstàncies econòmiques. Aquest mecanisme ja estava previst a l'Estatut bàsic de l'empleat públic i la modificació que ara s'introdueix no fa sinó aclarir-ne l'àmbit d'aplicació i homogeneïtzar-ne el tractament, amb independència del fet que els acords hagin estat adoptats en l'àmbit de les meses generals de negociació o a través de la negociació col·lectiva de personal laboral. En tot cas, s'ha d'entendre, entre altres causes o circumstàncies, que es dona causa greu d'interès públic derivada de l'alteració substancial de les circumstàncies econòmiques quan les administracions públiques hagin d'adoptar mesures o plans d'ajust, de reequilibri dels comptes públics o de caràcter econòmic financer per assegurar l'estabilitat pressupostària o la correcció del dèficit públic.

Es redueixen els dies de lliure disposició. A més, se suprimeixen els dies addicionals per antiguitat tant en el cas de les vacances com en el dels dies per assumptes particulars i se suspelen els pactes i acords que contradiguin aquestes disposicions.

S'homogeneïtza, així mateix, el règim de permisos per a totes les administracions públiques.

Amb la mateixa finalitat de racionalitzar la despesa de personal, es limita el nombre de dies d'assumptes particulars i de dies addicionals als de lliure disposició que puguin haver establert les administracions públiques i s'adopten mesures amb la mateixa finalitat en relació amb el personal laboral, així com respecte de les vacances.

Igualment, en matèria de temps retribuït per realitzar funcions sindicals i de representació, nomenament de delegats sindicals, dispenses d'assistència a la feina i altres drets sindicals, es limiten els existents actualment als estrictament previstos per la normativa laboral, i s'afavoreix així l'increment dels temps de treball destinats directament al servei públic.

Es modifica temporalment el règim retributiu del personal inclòs en el règim general de la Seguretat Social durant la situació d'incapacitat temporal, sense perjudici que s'estableix un manament dirigit a les administracions públiques a adoptar mesures per reduir l'absentisme del seu personal. Així, cada administració pública ha de determinar, respecte del personal al seu servei, els complements retributius que

REIAL decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat (FRAGMENT)

en concepte de millora voluntària de l'acció protectora de la Seguretat Social correspongui en les situacions d'incapacitat temporal. En tot cas, quan es tracti d'una incapacitat temporal per contingències comunes, durant els tres primers dies, tant per al personal funcionari inclòs en el règim general de la Seguretat Social com per al personal laboral, el complement retributiu que amb caràcter de millora voluntària es pugui establir no pot superar el cinquanta per cent de les retribucions. Així mateix, des del quart dia de la situació d'incapacitat temporal per contingències comunes i fins al vintè, tots dos inclusivament, el complement retributiu que amb caràcter de millora voluntària es pugui establir no pot superar el setanta-cinc per cent de les retribucions.

En aquests mateixos termes es modula la plenitud retributiva de la prestació econòmica del personal integrat en el règim de funcionaris civils de l'Estat i el personal

integrat en el règim especial de Seguretat Social de les forces armades, en cas d'incapacitat temporal.

D'altra banda, s'adopten una sèrie de mesures de racionalització de les despeses de personal de l'Administració General de l'Estat. En aquesta línia es crea un Registre d'òrgans de representació del personal al servei de l'Administració General de l'Estat, s'habilita el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques perquè adopti mesures dirigides a garantir una assignació eficient dels recursos humans. Igualment, en compliment del Pla nacional de reformes, es modulen les condicions d'accés i permanència en la situació d'incapacitat temporal dels funcionaris, amb l'objectiu de reduir costos i menyscabament de la productivitat que en deriva.

L'edat de jubilació forçosa dels funcionaris inclosos en el règim general de la Seguretat Social és la que prevegin en cada moment les normes reguladores del règim esmentat per a l'accés a la pensió de jubilació ordinària, en la seva modalitat contributiva, és a dir, sense coeficient reductor per raó de l'edat.

El canvi estructural que introdueix en les administracions públiques aquest ventall de mesures, que han d'operar de manera conjunta, constitueix un instrument fonamental de política econòmica, que ha de permetre millorar el seu funcionament, adequar-lo més eficaçment a la conjuntura actual i mantenir la qualitat del servei que es presta al ciutadà.

Les mesures recollides en aquest títol suposen un sacrifici d'intensitat especial per a tots els que perceben retribucions amb càrrec a recursos públics. Raons de justícia justifiquen que aquestes mesures s'estenguin a tots els servidors públics amb independència de la naturalesa de l'entitat de la qual depenen i del seu estatut. La universalitat que fonamenta aquesta reforma evita la discriminació entre grups i sectors.

Per això, d'acord amb el principi de necessària solidaritat que ha d'imperar en aquests moments en tots els àmbits socials i polítics i a fi de compartir l'esforç que suposen les mesures que estableix aquest Reial decret llei respecte al col·lectiu d'empleats públics de totes les administracions en el seu sentit més ampli, és voluntat del legislador que s'impulsin tots els mecanismes legals existents per permetre l'extensió de les dites mesures tant a diputats i senadors, com al personal d'altres òrgans constitucionals, aplicant, si s'escau, i quan sigui necessari, la normativa reguladora d'aquests en matèria de retribucions.

En compliment del que preveu l'article 37.1 de l'EBEP, les mesures incloses en el títol I d'aquest Reial decret llei han estat portades per a la seva negociació a la Mesa General de Negociació de les Administracions Públiques i a la Mesa General de Negociació de l'Administració General de l'Estat.

(...)

IX

Les disposicions addicionals contenen règims jurídics especials, relacionats amb les matèries objecte de regulació, així com situacions excepcionals que s'aparten de la normativa comuna, com la concessió de beneficis fiscals a la candidatura olímpica de Madrid. Igualment, en matèria energètica, el Reial decret llei, a les disposicions addicionals, emprèn la reforma de l'Institut per a la Diversificació i Estalvi de l'Energia (IDAE).

El contingut del Reial decret llei es completa amb quinze disposicions transitòries, que faciliten l'aplicació temporal del règim jurídic que preveu la nova regulació que conté el present Reial decret llei; una disposició derogatòria única on s'inclouen les disposicions legals i reglamentàries derogades; i quinze disposicions finals, que a més de complementar el contingut de l'articulat previ modifiquen el règim retributiu dels convenis educatius per a nivells d'ensenyament no obligatoris i el període màxim a partir del qual s'aplica la garantia pública dels salaris de tramitació, en línia amb les finalitats exposades anteriorment.

En les mesures que s'adopten en el present Reial decret llei concorren les circumstàncies d'extraordinària i urgent necessitat que exigeix l'article 86 de la Constitució espanyola com a premissa per recórrer a aquesta figura del reial decret llei. Com s'ha exposat, la conjuntura econòmica actual i la inexcusable necessitat de reduir el dèficit públic per assolir l'estabilitat pressupostària fan necessari que les mesures exposades s'aprovin amb la màxima urgència, amb ple respecte al marc constitucional i a l'establert per la Unió Europea.

REIAL decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat (FRAGMENT)

En virtut d'això, fent ús de l'autorització que conté l'article 86 de la Constitució espanyola, a proposta de la vicepresidenta del Govern i ministra de la Presidència i dels ministres de Justícia; de Defensa, d'Hisenda i Administracions Públiques; de Foment, d'Educació, Cultura i Esport; d'Ocupació i Seguretat Social; d'Indústria, Energia i Turisme; d'Economia i Competitivitat; i de Sanitat, Serveis Socials i Igualtat i amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 13 de juliol de 2012,

DISPOSO:

TÍTOL I. MESURES DE REORDENACIÓ I RACIONALITZACIÓ DE LES ADMINISTRACIONS PÚBLIQUES

Article 1. Règim d'incompatibilitats de pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i percepcions similars.

1. Les pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica prevista en ocasió del cessament en qualsevol càrrec, lloc o activitat en el sector públic són incompatibles amb qualsevol retribució amb càrrec als pressupostos de les administracions públiques, dels ens, organismes i empreses que en depenen, o amb càrrec als dels òrgans constitucionals o que resulti de l'aplicació d'aranzel, així com amb qualsevol retribució que provingui d'una activitat privada, amb excepció de les que preveu l'article 10 de la Llei 5/2006, de 10 d'abril, de regulació dels conflictes d'interessos dels membres del Govern i dels alts càrrecs de l'Administració General de l'Estat.

A aquests efectes també es considera activitat en el sector públic la desenvolupada pels membres electius de les Corts Generals, de les assemblees legislatives de les comunitats autònomes i de les corporacions locals, pels alts càrrecs i restant personal dels òrgans constitucionals i de totes les administracions públiques, inclosa l'Administració de justícia.

2. Les pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica al cessament són, així mateix, incompatibles amb la percepció de la pensió de jubilació o retir per drets passius, o per qualsevol règim de Seguretat Social públic i obligatori.

3. Els qui cessin en els llocs que tinguin previstes les pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica a què es refereixen els apartats 1 i 2 tenen un termini de quinze dies hàbils, a comptar del moment en què es doni la incompatibilitat, per comunicar davant l'Oficina de Conflictes d'Interessos del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, en el cas del sector públic estatal, o a l'òrgan competent de l'Administració autonòmica o local, la seva opció entre la percepció de les prestacions o la retribució de l'activitat pública o privada que estiguin exercint o, si s'escau, la percepció de la pensió de jubilació o retir. L'opció per la retribució pública o privada o per la pensió de jubilació o retir, que s'ha de formalitzar per escrit per a la seva adequada constància, implica la renúncia a les pensions indemnitzatòries, prestacions compensatòries i qualsevol altra percepció econòmica prevista en ocasió del cessament.

4. La present disposició té caràcter bàsic d'acord amb el que disposa l'article 149.1.13a i 156.1 de la Constitució espanyola.

Article 2. Paga extraordinària del mes de desembre de 2012 del personal del sector públic.

1. L'any 2012 el personal del sector públic definit a l'article 22.U de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat, veurà reduïdes les seves retribucions en les quanties que correspongui percebre el mes de desembre com a conseqüència de la supressió tant de la paga extraordinària com de la paga addicional de complement específic o pagues addicionals equivalents del mes esmentat.

2. Per fer efectiu el que disposa l'apartat anterior, s'han d'adoptar les mesures següents:

2.1 El personal funcionari no percebrà al mes de desembre les quantitats a què es refereix l'article 22.Cinc.2 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012, en concepte de sou i triennis.

Tampoc es percebran les quanties corresponents a la resta dels conceptes retributius que integren tant la paga extraordinària com la paga addicional de complement específic o pagues addicionals equivalents del mes de desembre; en aquest cas, cada administració competent pot acordar que la reducció s'executi de forma prorratejada entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

2.2 El personal laboral no percebrà les quantitats en concepte de gratificació extraordinària en ocasió de les festes de Nadal o paga extraordinària o equivalent del mes de desembre de l'any 2012. Aquesta reducció

REIAL decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat (FRAGMENT)

comprèn la de tots els conceptes retributius que formen part de la dita paga d'acord amb els convenis col·lectius que siguin aplicables.

L'aplicació directa d'aquesta mesura s'ha de realitzar a la nòmina del mes de desembre de 2012, sense perjudici que es pugui alterar la distribució definitiva de la reducció en els àmbits corresponents mitjançant la negociació col·lectiva; en aquest cas, es pot acordar que la reducció s'executi de forma prorratejada entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

La reducció retributiva que estableix l'apartat 1 d'aquest article també és aplicable al personal laboral d'alta direcció, al personal amb contracte mercantil i al no acollit a conveni col·lectiu que no tingui la consideració d'alt càrrec.

3. La reducció retributiva que contenen els apartats anteriors és aplicable, així mateix, al personal de les fundacions del sector públic i dels consorcis participats majoritàriament per les administracions que integren el sector públic, així com al del Banc d'Espanya i personal directiu i resta de personal de les mútues d'accidents de treball i malalties professionals de la Seguretat Social i de les seves entitats i centres mancomunats.

4. Les quantitats derivades de la supressió de la paga extraordinària i de les pagues addicionals de complement específic o pagues addicionals equivalents d'acord amb el que disposa aquest article es destinaran en exercicis futurs a realitzar aportacions a plans de pensions o contractes d'assegurança col·lectiva que incloguin la cobertura de la contingència de jubilació, amb subjecció al que estableix la Llei orgànica 2/2012, d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, i en els termes i amb l'abast que determinin les lleis de pressupostos corresponents.

5. En els casos en què no es prevegi expressament en el seu règim retributiu la percepció de pagues extraordinàries o se'n percebin més de dues a l'any, es redueix una catorzena part de les retribucions totals anuals, exclosos incentius al rendiment. Aquesta reducció s'ha de prorratejar entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

6. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable als empleats públics les retribucions per jornada completa dels quals, exclosos incentius al rendiment, no assoleixin en còmput anual 1,5 vegades el salari mínim interprofessional que estableix el Reial decret 1888/2011, de 30 de desembre.

7. El present article té caràcter bàsic i es dicta a l'empara del que disposen els articles 149.1.13a i 156.1 de la Constitució.

Article 3. Paga extraordinària i addicional o equivalent del mes de desembre de 2012 del personal del sector públic estatal.

1. D'acord amb el que disposa l'article 2 d'aquest Reial decret llei, el personal funcionari, estatutari i els membres de les carreres judicial i fiscal inclòs en els articles 26, 28, 29, 30, 31 apartats u i dos, 32 i 35 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2012, no percebrà el mes de desembre de 2012 cap quantia ni en concepte de paga extraordinària ni, si s'escau, en concepte de paga addicional de complement específic o equivalent.

2. Al personal laboral del sector públic estatal inclòs a l'article 27 de la Llei 2/2012 li és aplicable el que disposa l'article 2, apartat 2.2, d'aquest Reial decret llei.

3. Per al personal inclòs a l'article 31, apartat tres, de la Llei 2/2012, l'aplicació del que preveu l'article 2 d'aquest Reial decret llei s'ha de portar a terme, d'acord amb el que preveu la Llei orgànica del poder judicial, respecte dels conceptes de sou i triennis, minorant una catorzena part de la quantia anual pels conceptes esmentats i prorratejant la minoració entre les mensualitats ordinàries i extraordinàries pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Tampoc percebran, el mes de desembre, les quanties que conté l'annex XI de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per a l'any 2011, ni les corresponents a l'esmentat mes de desembre de l'apartat segon de l'Acord de Consell de Ministres de 8 de maig de 2009, publicat per l'Ordre 1230/2009, de 18 de maig, del Ministeri de la Presidència.

Al personal inclòs a l'article 31 apartat quatre, li són aplicables les reduccions que preveu el present article d'acord amb la normativa que els sigui aplicable.

4. Als membres del poder judicial i del Ministeri Fiscal a què es refereix l'apartat cinc de l'article 31 de la Llei 2/2012, en aplicació del que disposa l'article 2 d'aquest Reial decret llei, se'ls reduirà una catorzena part de les retribucions totals anuals que figuren a l'esmentat article, inclosa la paga corresponent al mes de desembre recollida a l'annex X de la Llei 39/2010, de 22 de desembre, de pressupostos generals de l'Estat per al 2011.

REIAL decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat (FRAGMENT)

5. La minoració s'ha de prorratejar entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

6. El que disposen els apartats anteriors no és aplicable als empleats públics les retribucions per jornada completa dels quals, exclosos incentius al rendiment, no assoleixin en còmput anual 1,5 vegades el salari mínim interprofessional establert en el Reial decret 1888/2011, de 30 de desembre.

Article 4. Paga extraordinària del mes de desembre de 2012 dels alts càrrecs.

1. Als alts càrrecs del Govern de la nació, dels seus òrgans consultius, dels membres del Consell General del Poder Judicial, del Tribunal Constitucional i del Tribunal de Comptes, les retribucions dels quals no inclouen expressament, entre els seus conceptes retributius, el de paga extraordinària o equivalent, se'ls reduirà una catorzena part de les retribucions totals anuals que figuren en els articles 24.U i 25 de la Llei 2/2012, de 29 d'abril, de pressupostos generals de l'Estat per al 2012. Aquesta minoració s'ha de prorratejar entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

2. La reducció prevista a l'article 2 d'aquest Reial decret llei és aplicable als secretaris d'Estat, subsecretaris, directors generals i assimilats, així com als consellers permanents i secretari general del Consell d'Estat en els mateixos termes que al personal funcionari al servei de l'Administració General de l'Estat.

Al personal inclòs a l'article 24.Tres de la Llei 2/2012 de pressupostos generals de l'Estat per al 2012, se li aplica igualment el que preveu l'article 2 del present Reial decret llei, i es procedirà a la supressió de la paga extraordinària del mes de desembre o, si no existeix la paga extraordinària esmentada, a la minoració d'una catorzena part de les seves retribucions anuals totals, prorratejant la minoració entre les nòmines pendents de percebre en el present exercici a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

3. El que disposa aquest article també és aplicable al Defensor del Poble.

Article 5. Cotització al règim general de Seguretat Social.

A efectes del càlcul de la base de cotització per totes les contingències dels empleats públics enquadrats en el règim general de la Seguretat Social les retribucions dels quals siguin objecte de l'ajust que preveu aquest Reial decret llei, mentre es mantingui la seva relació laboral o de servei, segueix sent aplicable el que disposa l'article 120.Setze de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat per al 2012.

Article 6. Aplicació de l'article 31 de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, al personal laboral del sector públic.

Durant l'any 2012, se suprimeix per al personal laboral del sector públic la percepció de la gratificació extraordinària en ocasió de les festes de Nadal que conté l'article 31 de l'Estatut dels treballadors, aprovat pel Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, i sense perjudici del que disposa l'article 2, apartat 2.2, d'aquest mateix Reial decret llei.

Article 7. Modificació de l'article 32 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril de l'Estatut bàsic de l'empleat públic.

S'afegeix un paràgraf segon a l'article 32 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, amb la redacció següent:

«Article 32. Negociació col·lectiva, representació i participació del personal laboral.

(....)

2. Es garanteix el compliment dels convenis col·lectius i acords que afectin el personal laboral, excepte quan excepcionalment i per causa greu d'interès públic derivada d'una alteració substancial de les circumstàncies econòmiques els òrgans de govern de les administracions públiques suspenguin o modifiquin el compliment de convenis col·lectius o acords ja signats en la mesura estrictament necessària per salvaguardar l'interès públic.

En aquest supòsit, les administracions públiques han d'informar les organitzacions sindicals de les causes de la suspensió o modificació.»

Article 8. Modificació dels articles 48 i 50 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic i mesures sobre dies addicionals.

U. Es modifica l'article 48 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, en els termes següents:

«Article 48. Permisos dels funcionaris públics.

Els funcionaris públics tenen els permisos següents:

REIAL decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat (FRAGMENT)

a) Per mort, accident o malaltia greu d'un familiar dins del primer grau de consanguinitat o afinitat, tres dies hàbils quan el succés es produeixi a la mateixa localitat, i cinc dies hàbils quan sigui en una localitat diferent.

Quan es tracti de la mort, accident o malaltia greu d'un familiar dins del segon grau de consanguinitat o afinitat, el permís és de dos dies hàbils quan es produeixi a la mateixa localitat i de quatre dies hàbils quan sigui en una localitat diferent.

b) Per trasllat de domicili sense canvi de residència, un dia.

c) Per exercir funcions sindicals o de representació del personal, en els termes que es determini.

d) Per concórrer a exàmens finals i altres proves definitives d'aptitud, durant els dies que tinguin lloc.

e) Per a la realització d'exàmens prenatals i tècniques de preparació al part per part de les funcionàries embarassades.

f) Per lactància d'un fill més petit de dotze mesos té dret a una hora d'absència de la feina que pot dividir en dues fraccions. Aquest dret es pot substituir per una reducció de la jornada normal en mitja hora a l'inici i al final de la jornada o, en una hora a l'inici o al final de la jornada, amb la mateixa finalitat. Aquest dret el pot exercir indistintament l'un o l'altre dels progenitors, en cas que tots dos treballin.

La funcionària també pot sol·licitar la substitució del temps de lactància per un permís retribuït que acumuli en jornades completes el temps corresponent.

Aquest permís s'incrementa proporcionalment en els casos de part múltiple.

g) Per naixement de fills prematurs o que per qualsevol altra causa hagin de romandre hospitalitzats a continuació del part, la funcionària o el funcionari té dret a absentar-se de la feina durant un màxim de dues hores diàries amb la percepció de les retribucions íntegres.

Així mateix, tenen dret a reduir la seva jornada de treball fins a un màxim de dues hores, amb la disminució proporcional de les seves retribucions.

h) Per raons de guarda legal, quan el funcionari tingui la cura directa d'algun menor de menys de dotze anys, d'una persona gran que requereixi especial dedicació, o d'una persona amb discapacitat que no exerceixi cap activitat retribuïda, té dret a la reducció de la seva jornada de treball, amb la disminució de les seves retribucions que correspongui.

Té el mateix dret el funcionari que necessiti encarregar-se de la cura directa d'un familiar, fins al segon grau de consanguinitat o afinitat, que per raons d'edat, accident o malaltia no es pugui valer per si mateix i que no desenvolupi cap activitat retribuïda.

i) Pel fet de ser necessari atendre la cura d'un familiar de primer grau, el funcionari té dret a sol·licitar una reducció de fins al cinquanta per cent de la jornada laboral, amb caràcter retribuït, per raons de malaltia molt greu i pel termini màxim d'un mes.

Si hi ha més d'un titular d'aquest dret pel mateix fet causant, el temps de gaudi d'aquesta reducció es pot prorratejar entre ells, i s'ha de respectar, en tot cas, el termini màxim d'un mes.

j) Pel temps indispensable per complir un deure inexcusable de caràcter públic o personal i per deures relacionats amb la conciliació de la vida familiar i laboral.

k) Per assumptes particulars, tres dies.

l) Per matrimoni, quinze dies.»

Dos. Es modifica l'article 50 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, que queda redactat de la manera següent:

«Article 50. Vacances dels funcionaris públics.

Els funcionaris públics tenen dret a gaudir, durant cada any natural, d'unes vacances retribuïdes de vint-i-dos dies hàbils, o dels dies que corresponguin proporcionalment si el temps de servei durant l'any va ser inferior.

Als efectes del que preveu el present article, no es consideren dies hàbils els dissabtes, sense perjudici de les adaptacions que s'estableixin per als horaris especials.»

Tres. Des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, queden suspesos i sense efecte els acords, pactes i convenis per al personal funcionari i laboral, subscrits per les administracions públiques i els seus organismes i entitats, vinculats o que en depenen que no s'ajustin al que preveu aquest article, en particular, pel que fa al permís per assumptes particulars, vacances i dies addicionals als de lliure disposició o de naturalesa similar.

REIAL decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat (FRAGMENT)

Article 9. Prestació econòmica en la situació d'incapacitat temporal del personal al servei de les administracions públiques, organismes i entitats dependents i òrgans constitucionals.

1. La prestació econòmica de la situació d'incapacitat temporal del personal al servei de les administracions públiques i òrgans constitucionals es regeix pel que disposa aquest article.

2. Cada administració pública, en l'àmbit de les seves competències respectives, pot complementar les prestacions que percebi el personal funcionari inclòs en el règim general de Seguretat Social i el personal laboral al seu servei en les situacions d'incapacitat temporal, d'acord amb els límits següents:

1r Quan la situació d'incapacitat temporal derivi de contingències comunes, durant els tres primers dies, es pot reconèixer un complement retributiu fins que s'assoleixi com a màxim el cinquanta per cent de les retribucions que es perceben el mes anterior al de causar-se la incapacitat. Des del dia quart fins al vintè, tots dos inclusivament, el complement que es pot sumar a la prestació econòmica reconeguda per la Seguretat Social ha de ser tal que, en cap cas, sumades les dues quantitats, se superi el setanta-cinc per cent de les retribucions que corresponien a l'esmentat personal el mes anterior al de causar-se la incapacitat. A partir del dia vint-i-unè i fins al norantè, tots dos inclusivament, es pot reconèixer la totalitat de les retribucions bàsiques, de la prestació per fill a càrrec, si s'escau, i de les retribucions complementàries.

2n Quan la situació d'incapacitat temporal derivi de contingències professionals, la prestació reconeguda per la Seguretat Social es pot complementar, des del primer dia, fins que s'assoleixi com a màxim el cent per cent de les retribucions que corresponien a l'esmentat personal el mes anterior al de causar-se la incapacitat.

3. Els qui estiguin adscrits als règims especials de Seguretat Social del mutualisme administratiu en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes percebran el cinquanta per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com de la prestació de fill a càrrec, si s'escau, des del primer al tercer dia de la situació d'incapacitat temporal, prenent com a referència les que perceben el mes immediatament anterior al de causar-se la situació d'incapacitat temporal. Des del dia quart al vintè dia, tots dos inclusivament, percebran el setanta-cinc per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com de la prestació de fill a càrrec, si s'escau. A partir del dia vint-i-unè i fins al norantè, tots dos inclusivament, percebran la totalitat de les retribucions bàsiques, de la prestació per fill a càrrec, si s'escau, i de les retribucions complementàries. Quan la situació d'incapacitat temporal derivi de contingències professionals, la retribució a percebre es pot complementar, des del primer dia, fins que s'assoleixi com a màxim el cent per cent de les retribucions que corresponien a l'esmentat personal el mes anterior al de causar-se la incapacitat.

A partir del dia noranta-unè, és aplicable el subsidi establert en cada règim especial d'acord amb la seva normativa.

4. Els integrants de la carrera judicial i fiscal, del cos de secretaris judicials, així com els funcionaris dels cossos al servei de l'Administració de justícia compresos en la Llei orgànica del poder judicial, en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes, percebran el cinquanta per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com, si s'escau, la prestació per fill a càrrec, si s'escau, des del primer al tercer dia de la situació d'incapacitat temporal, prenent com a referència les que perceben el mes immediatament anterior al de causar-se la situació d'incapacitat temporal. Des del dia quart al vintè dia, tots dos inclusivament, percebran el setanta-cinc per cent de les retribucions tant bàsiques com complementàries, com de la prestació de fill a càrrec, si s'escau. A partir del dia vint-i-unè i fins al dia norantè, tots dos inclusivament, percebran la totalitat de les retribucions bàsiques, de la prestació per fill a càrrec, si s'escau, i de les retribucions complementàries.

Quan la situació d'incapacitat temporal derivi de contingències professionals, la retribució a percebre es pot complementar des del primer dia, fins que s'assoleixi com a màxim de les retribucions que corresponien a l'esmentat personal el mes anterior al de causar-se la incapacitat.

A partir del dia noranta-unè és aplicable el subsidi que estableix l'apartat 1.B) de l'article 20 del Reial decret legislatiu 3/2000, de 23 de juny.

5. Cada administració pública pot determinar, respecte al seu personal, els supòsits en què amb caràcter excepcional i degudament justificats es pugui establir un complement fins que s'assoleixi, com a màxim, el cent per cent de les retribucions que gaudien en cada moment. A aquests efectes, es consideren en tot cas degudament justificats els supòsits d'hospitalització i intervenció quirúrgica.

En cap cas els funcionaris adscrits als règims especials de Seguretat Social gestionats pel mutualisme administratiu poden percebre una quantitat inferior en situació d'incapacitat temporal per contingències comunes a la que correspongui als funcionaris adscrits al règim general de la Seguretat Social, inclosos, si s'escau, els complements que siguin aplicables a aquests últims.

REIAL decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat (FRAGMENT)

6. Les referències a dies incloses en el present article s'entenen realitzades a dies naturals.

7. Així mateix, se suspenen els acords, pactes i convenis vigents que contradiguin el que disposa aquest article.

Article 10. Reducció de crèdits i permisos sindicals.

1. En l'àmbit de les administracions públiques i organismes, entitats, universitats, fundacions i societats que en depenen, a partir de l'entrada en vigor del present Reial decret llei, tots els drets sindicals, que sota aquest títol específic o sota qualsevol altra denominació, prevegin els acords per a personal funcionari i estatutari i els convenis col·lectius i acords per al personal laboral subscrits amb representants o organitzacions sindicals, els continguts dels quals excedeixi els que estableix el Reial decret legislatiu 1/1995, de 24 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei de l'Estatut dels treballadors, la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical, i la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, relatiu a temps retribuït per realitzar funcions sindicals i de representació, nomenament de delegats sindicals, així com els relatiu a dispenses totals d'assistència al treball i altres drets sindicals, s'han d'ajustar de forma estricta al que estableixen les esmentades normes.

A partir de l'entrada en vigor del present Reial decret llei deixen, per tant, de tenir validesa i de tenir efectes, tots els pactes, acords i convenis col·lectius que en aquesta matèria s'hagin pogut subscriure i que excedeixin l'esmentat contingut.

Tot això sense perjudici dels acords que, exclusivament en l'àmbit de les meses generals de negociació, es puguin establir, d'ara endavant, en matèria de modificació en l'obligació o en el règim d'assistència al treball dels representants sindicals als efectes que puguin desenvolupar racionalment l'exercici de les seves funcions de representació i negociació o adequat exercici dels altres drets sindicals.

2. El que disposa aquest article és aplicable l'1 d'octubre de 2012.

Article 11. Jubilació forçosa del personal funcionari inclòs en el règim general de Seguretat Social.

1. Amb independència de l'edat legal de jubilació forçosa que estableix l'apartat 3 de l'article 67 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, l'edat de la jubilació forçosa del personal funcionari inclòs en el règim general de Seguretat Social és, en tot cas, la que prevegin les normes reguladores de l'esmentat règim per a l'accés a la pensió de jubilació en la seva modalitat contributiva sense coeficient reductor per raó de l'edat.

Article 12. Determinació de les unitats electorals en l'Administració General de l'Estat.

1. En compliment del que disposa l'article 39.4 de la Llei 7/2007, de 12 d'abril, de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat es constitueixen les següents juntes de personal, segons les unitats electorals que a continuació s'indica:

a) Una per cada un dels departaments ministerials que s'hi inclouen, els seus organismes autònoms, entitats gestores i serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i tots els serveis provincials de Madrid.

b) Una per a cada agència, ens públic o organisme no inclòs en l'apartat anterior, per a tots els serveis que tingui a la província de Madrid.

c) Una en cada província i a les ciutats de Ceuta i de Melilla, a la delegació o subdelegació de Govern, en la qual s'inclouen els organismes autònoms, agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006, de 18 de juliol, les entitats gestores i serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i les unitats administratives i serveis provincials de tots els departaments ministerials en una mateixa província, inclosos els funcionaris civils que prestin serveis en l'Administració militar.

d) Una per a cada ens o organisme públic, no inclòs en l'apartat anterior, per a tots els serveis que tingui en una mateixa província o a les ciutats de Ceuta i de Melilla.

e) Una per als funcionaris destinats a les missions diplomàtiques en cada país, representacions permanents, oficines consulars i institucions i serveis de l'Administració de l'Estat a l'estranger. Quan no s'arribi al cens mínim de 50, els funcionaris han de votar als serveis centrals dels departaments ministerials respectius.

f) Una en cada província per al personal al servei de l'Administració de justícia.

2. En les eleccions a representants del personal laboral constitueix un únic centre de treball:

a) La totalitat de les unitats o establiments de cada departament ministerial, inclosos els corresponents als seus organismes autònoms, entitats gestores i serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i tots els seus serveis provincials a Madrid.

REIAL decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat (FRAGMENT)

b) La totalitat de les unitats o establiments a la província de Madrid de cada una de les agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006, organismes o ens públics no inclosos en la lletra anterior.

c) La totalitat de les unitats o establiments al servei de les Administració General de l'Estat, els seus organismes autònoms, entitats gestores, serveis comuns de l'Administració de la Seguretat Social i agències compreses en l'àmbit d'aplicació de la Llei 28/2006 que radiquin en una mateixa província, o a les ciutats de Ceuta i de Melilla.

d) Constitueix, igualment, un únic centre de treball la totalitat dels establiments de cada ens o organisme públic no inclòs en els apartats anteriors, radicats en una mateixa província o a les ciutats de Ceuta i de Melilla.

3. El que disposa aquest article produeix efectes en produir-se el venciment dels mandats electorals actualment en vigor.

4. En tot cas les noves unitats electorals entren en vigor a partir de l'1 de març de 2015, data en què tots els mandats en vigor o prorrogats s'extingeixen com a conseqüència de l'elecció dels nous òrgans de representació, elecció que s'ha de produir en el termini de 10 mesos des de la data indicada.

Article 13. Creació del Registre d'òrgans de representació del personal al servei de les administracions públiques.

1. Les administracions públiques han de disposar d'un registre d'òrgans de representació del personal al servei d'aquestes i dels seus organismes, agències, universitats i entitats dependents en el qual són objecte d'inscripció o anotació, almenys, els actes adoptats en el seu àmbit que afectin la creació, modificació o supressió d'òrgans de representació del personal funcionari, estatutari o laboral, la creació modificació o supressió de seccions sindicals, els membres dels esmentats òrgans i delegats sindicals. Així mateix, són objecte d'anotació els crèdits horaris, les seves cessions i alliberaments sindicals que derivin de l'aplicació de normes o pactes que afectin l'obligació o el règim d'assistència al treball. La creació dels esmentats registres s'ha d'ajustar la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

2. Es crea, al ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, un Registre d'òrgans de representació del personal al servei de l'Administració General de l'Estat i dels seus organismes, agències, universitats i entitats dependents.

3. Són objecte d'inscripció o anotació en aquest Registre els actes adoptats en l'àmbit de l'Administració General de l'Estat que afectin les matèries següents:

a) Creació, modificació i supressió d'òrgans de representació del personal funcionari, estatutari o laboral: juntes de personal, delegats de personal, comitès d'empresa i comitès de seguretat i salut.

b) Nombre i identitat dels membres dels esmentats òrgans, així com les variacions que es produeixin respecte d'aquests aspectes.

c) Creació, modificació o supressió de seccions sindicals, així com nombre i identitat dels delegats corresponents.

d) Cessions de crèdits horaris legalment o convencionalment establerts que donin lloc a la dispensa total o parcial d'assistència al treball.

e) Alliberaments institucionals que derivin, si s'escau, del que disposen normes, pactes o convenis i qualsevol altra modificació en l'obligació o en el règim d'assistència al treball que pugui derivar del que estableixen disposicions legals i convencionals que siguin aplicables.

4. Els òrgans administratius en cada cas competents han de comunicar al Registre les resolucions que adoptin en els seus àmbits respectius, en relació amb les matèries indicades en l'apartat anterior, en el termini màxim de tres dies hàbils a comptar de l'endemà de l'adopció.

En el cas dels delegats sindicals i dels representants del personal funcionari o laboral cal atènyer-se, respectivament, al que disposa la Llei orgànica 11/1985, de 2 d'agost, de llibertat sindical, i al que preveuen l'Estatut dels treballadors, l'Estatut bàsic de l'empleat públic i altres normes que siguin aplicables. En els restants casos les resolucions adoptades no tenen efectes fins a la inscripció en el Registre.

5. L'òrgan responsable del Registre pot rebutjar, motivadament, la inscripció o anotació d'una resolució quan n'aprecii possibles vicis de legalitat, i ho ha de posar en coneixement de l'òrgan del qual procedeixin a fi que s'adoptin les mesures necessàries.

6. La gestió de l'esmentat Registre s'ha d'ajustar al que disposa la normativa vigent en matèria de protecció de dades de caràcter personal.

REIAL decret llei 20/2012, de 13 de juliol, de mesures per garantir l'estabilitat pressupostària i de foment de la competitivitat (FRAGMENT)

7. El Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques pot adoptar, en l'àmbit de les seves competències, totes les ordres, instruccions o disposicions que siguin necessàries per al desplegament i l'aplicació del que estableix aquest precepte.

Article 14. Unitats electorals, crèdits horaris i drets sindicals en relació amb el personal laboral que presta serveis a l'exterior al servei de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes autònoms.

1. L'establiment d'unitats electorals que afectin el personal laboral a l'exterior el regula l'Estat, dins de l'àmbit de les seves competències legislatives.

Els components dels òrgans de representació que resultin elegits disposen d'un crèdit d'hores mensuals retribuïdes que, en cap cas, pot ser superior a l'escala aplicable als representants del personal laboral que presten serveis al territori nacional.

La regulació d'altres drets sindicals, permisos o crèdits horaris l'estableix, igualment i si s'escau, l'Estat, en l'àmbit de les seves competències legislatives.

2. A partir de l'entrada en vigor del present Reial decret llei, s'estableix una única circumscripció electoral per al conjunt del personal laboral que presta serveis a l'exterior al servei de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes autònoms.

3. Es deixen sense efecte tots els pactes, acords o convenis que hagin pogut establir condicions diferents de les que regula aquest article i, en concret i en el que s'hi oposi, l'Acord de 3 de desembre de 2007 de la Mesa General de Negociació de l'Administració General de l'Estat sobre condicions de treball per al personal laboral que presta serveis a l'exterior al servei de l'Administració General de l'Estat i els seus organismes autònoms i, íntegrament, l'Acord adoptat per l'esmentada Mesa el 9 de juny de 2011 sobre procediment per a l'elecció d'òrgans de representació del personal laboral de l'Administració General de l'Estat a l'exterior, així com tots els procediments que s'hagin pogut iniciar o estiguin en curs en execució d'aquest.

4. El que disposa aquest article produeix els seus efectes des de l'1 d'octubre de 2012.

Article 15. Assignació eficient i avaluació d'efectius en l'Administració de l'Estat.

En l'àmbit de l'Administració de l'Estat i els organismes i ens de dret públic dependents o que hi estiguin vinculats, el Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques ha d'adoptar, en el marc de l'article 69.2 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, les mesures i actuacions requerides per garantir l'assignació eficient i l'optimització dels seus recursos humans.

Igualment s'ha de fixar sistemes objectius que permetin avaluar l'acompliment dels empleats.

Per a això, l'esmentat Ministeri ha d'analitzar la distribució del personal en els diferents àmbits de l'Administració de l'Estat i ha d'adoptar criteris vinculants de mobilitat i assignació de llocs en el dit àmbit, i té la competència per acordar, si s'escau, els canvis d'adscripció de llocs o redistribució d'efectius, que siguin necessaris per a una assignació més eficient i adequada dels recursos humans.

Article 16. Suspensió de pactes, acords i convenis.

Se suspenen i queden sense efecte els acords, pactes i convenis per al personal del sector públic que defineix l'article 22 de la Llei 2/2012, de 29 de juny, de pressupostos generals de l'Estat, subscrits per les administracions públiques i els seus organismes i entitats que continguin clàusules que s'oposin al que disposa el present títol.

(...)